4-4/2025 HOTĂRÂRE 4-25005716-38-4-20012025

În numele Legii

14 ianuarie 2026 orașul Telenești

Judecătoria Orhei sediul Telenști

Instanţa compusă din:

Președintele şedinţei, judecător Gheorghe Popa

Grefier Ghenadie Poperecinîi

Cu participarea agentul constatator Simion Velicico

Reprezentantul contravenientului Serghei Tulbure

Apărătorul contravenietului Constantin Bosîi

Apărătorul părții vătămate Svetlana Coșneanu

Având procedura de citare legal executată,

examinând în ședință publică cauza contravențională în privința lui Tulbure Serghei a.n.***** *IDNP*-*****domiciliat s***** r-nul ***** moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, sub aspectul săvârșirii contravenției prevăzute de art.78[1] din Codul contravențional, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

1. La data de 16 ianuarie 2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie ***** Simion Velicico a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie în privinţa lui Serghei Tulbure pentru faptul că, la 16 iunie 2024, ora 22:00, aflându-se la domiciliu în s. Văsieni, r-nul ***** în urma unui conflict a agresat-o fizic pe bunica sa Tulbure Maria, în rezultatulm căruia i-a pricinuit leziuni corporale neînsemnate conform raportului de constatare nr.202425P0240 din 17.06.2024, vătămările constatate se califică ca leziuni corporale neînsemnate.

Acţiunile lui Seghei Tulbure au fost încadrate în baza prevederilor art.78[1] Cod contravenţional - *Maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare*

neînsemnată a integrităţii corporale.

2. În şedinţa de judecată, *agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie ***** Simion Tulbure*, a susţinut procesul-verbal în totalitate şi a solicitat ca, Serghei Tulbure să fie recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] Cod contravenţional, cu aplicarea sancţiunii contravenţionale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

3. *Victima Maria Tulbure* fiind citată legal în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, însă audiind poziţia părţilor s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

4. *Avocatul Svetlana Coşneanu care acţionează în interesele victimei* a susţinut poziţia agentului constatator.

5. *Avocatul Constantin Bosîi* în şedinţa de judecată a solicitat aplicarea unei sancţiuni minime sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

6. *Făptuitorul Serghei Tulbure* în şedinţa de judecată fiind citat în mod legal nu s-a prezentat, fiind reprezentat de tatăl Tulbure Serghiu.

7. *Examinând materialele cauzei si verificând procesul verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond si de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea lor în coroborare cu menţiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată reţine următoarele.*

30.09.2025, *În fapt,* prin procesul-verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334226, încheiat la 16 ianuarie 2025, la ora 15:00 de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie ***** Simion Velicico, în acţiunile lui Serghei Tulbure s-a reţinut săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] din Codul Contravenţional, la 16 iunie 2024, ora 22:00, Serghei Tulbure, aflându-se la domiciliu în s***** r-nul ***** în urma unui conflict cu bunica sa Maria Tulbure, a agresat-o fizic pe ultima şi conform raportului de constatare nr.202425P0240 din 17.06.2024, vătămările constatate se califică ca leziuni corporale neînsemnate.

Consecutiv, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie a fost remis conform competenţei spre examinare în fond şi adoptarea deciziei la Judecătoria Orhei, sediul Telenești.

8. *În drept,* în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să

examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art.78[1] din acelaşi cod, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar ulterior prin prisma alin. (5) din acelaşi articol, procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.78[1] Cod contravenţional se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente, în acest caz, fiind respectate condiţiile cu privire la competenţa de examinare a cauzei.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, pe când potrivit art.38 alin.(3) din acelaşi cod, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ce oferă faptei natura penală.

9. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei,* § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României,* § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

10. În asemenea situaţie, întru respectarea garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată a verificat legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334226, încheiat la 16.01. 2025.

Sub aspectul legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât si din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii si dreptăţii, consacrate expres în art. 5 si 7 din Codul contravenţional.

11. Legea contravenţională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Din cercetarea actului menţionat, instanţa constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conţinutul actelor faptele contravenţionale, formulate cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcţie de circumstanţele cauzei, consecinţele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanţa reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenţie, în sensul art. 442 Cod Contravenţional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului* sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenţie este necesar de a fi

descrisă fapta, în aşa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Mai mult ca atât, şi Curtea Constituţională a menţionat cu titlu de exemplu că un caz de omisiune a indicării ocupaţiei contravenientului sau oficiului care i-a eliberat actul de identitate, în mod evident sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei, iar în asemenea situaţii ar fi imposibil de susţinut că statul şi-a onorat obligaţiile procedurale pozitive de a investiga efectiv şi de a-i pedepsi pe cei vinovaţi *(par. 41 din Hotărârea Curţii nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care s-au declarat neconstituţionale articolul 445 si textul „si 445" din articolul 461 ale Codului contravenţional)*.

12. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie,* instanţa evidenţiază că forţa probantă a procesului verbal este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franţei,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra,* persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 - 382 al Codului contravenţional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă şi să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situaţia de fapt din procesul - verbal cu privire la contravenţie nu corespunde modului de desfăşurare a evenimentelor, iar sarcina instanţei de judecata este de a respecta limita proporţionalităţii între scopul urmărit de autorităţile statului de a nu rămâne nesancţionate acţiunile antisociale prin impunerea unor condiţii imposibil de îndeplinit şi respectarea dreptului la apărare al persoanei sancţionate contravenţional.

În raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenţie.

13. Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravenţional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334226, încheiat la 16 ianuarie 2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinate şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanţa apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334226, încheiat la 16 ianuarie 2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea lor probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanţa nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obţinute

prin ilegalităţile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravenţional.

14. În această ordine de idei, instanţa remarcă că făptuitorul Serghei Tulbure este învinuit precum că a comis contravenţia prevăzută de art. 78^1 din Codul contravenţional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravenţional, instanţa de judecată reţine că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional:

-procesul-verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334226, încheiat la 16 ianuarie 2025, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenţiei comise şi descrierea acesteia;

- *Cerere lui Tulbure Maria privind atragerea la răspundere a lui Tulbure Serghei din 09.01.2025;*

-procesul-verbal de audiere a victimei Maria Tulbure din 09.01.2025, care menţine că, Serghei Tulbure a agresat-o fizic;

-raport de constatare nr nr.202425P0240 din 17.06.2024, prin care la Maria Tulbure se constată vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii;

- *chestionarul de constatare ţi evaluare a riscurilor în cazurile de violenţă în familie;*

- *chestionar de evaluare a riscurilor de letalitate a violenţei în familie.*

15. Instanţa subliniază astfel că, fapta contravenţională săvârşită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator şi a fost inserată în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334226, încheiat la 16 ianuarie 2025.

Din analiza actelor menţionate, care în situaţia relatată *supra* şi în condiţiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravenţional constituie o probă pertinentă şi concludentă cazului, instanţa a stabilit cu certitudine că, la 16 iunie 2024, ora 22:00, Serghei Tulbure aflându-se la domiciliu în s. Văsieni, r-nul ***** în urma unui conflict cu bunica Tulbure Maria, a agresat-o fizic pe ultima şi conform raportului de constatare nr.202425P0240 din 17.06.2024, vătămările constatate se califică ca leziuni corporale neînsemnate.

16. Instanţa statuează cu privire la respectarea vieţii private, că Curtea Europeană într- adevăr a menţionat că, în diferite contexte, acest concept include integritatea fizică şi psihologică a unei persoane, iar în acest sens, Curtea a precizat în jurisprudenţa sa că obligaţiile pozitive impuse autorităţilor în baza articolului 8, privit separat sau coroborat cu articolul 3, includ şi obligaţia de a adopta şi de a aplica un cadru legal corespunzător care să asigure protecţia efectivă împotriva actelor de violenţă comise de către persoanele fizice (a se vedea *Osman împotriva Regatului Unit, 28 octombrie 2008, §§ 128-130, Dordevic împotriva Croaţiei, 24 iulie 2012, §§ 141-143; M.G.* v. *Turcia, 22 martie 2016, §§ 77,^ 78).*

În acest context, eşecul statului de a-şi onora obligaţiile substanţiale poate conduce implicit la nerespectarea obligaţiilor procedurale pozitive de a investiga efectiv şi de a-i pedepsi pe cei vinovaţi de comiterea unor acte de violenţă (a se vedea cauza *M.C. împotriva Bulgariei, 4 decembrie 2003,* în care Curtea Europeană a combinat chestiunile de substanţă cu cele de procedură, dată fiind interdependenţa lor şi a reţinut că statul reclamat a eşuat să-şi onoreze obligaţia procedurală din cauza unei probleme substanţiale).

Instanţa mai notează că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, (denumirea în redacţia Legii nr.231 din 31.07.2024, în vigoare 15.08.2024), prin violenţă în familie se înţeleg acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral, iar prin violenţă fizică se înţelege vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

17. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei,* 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2),* dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României,* 15 februarie 2007, § 30).

18. În consecinţă, instanţa a constatat că în acţiunile lui Serghei Tulbure sunt prezente semnele contravenţiei prevăzute la art. 78^1 Cod contravenţional - *maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.*

19. Potrivit art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu

dispoziţiile codului contravenţional.

20. La caz, circumstanţe atenuante şi circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului nu au fost reţinute.

21. Sub aspectul individualizării pedepsei, instanţa de judecată precizează, că art. 78[1] din Codul contravenţional stabileşte o sancţiune *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 7 la 15 zile* .

22. Instanţa de judecată mai evidenţiază că orice sancţiune juridică, inclusiv cea contravenţională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancţiunea maximă, or sancţiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art. **78**[1] , pentru care acordul persoanei nu este necesar.

Iar pedeapsa sub formă de arest contravenţional face parte din categoria pedepselor celor mai grave şi anume constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârşirea unei contravenţii prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărârii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitorului, la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a mai comis 2 contravenţii, care au fost executate, de împrejurările săvârşirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi în şedinţă de judecată, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare.

În baza celor enunţate *supra,* având în vedere circumstanţele cauzei, faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitor, instanţa de judecată constată vinovăţia lui Serghei Tulbure în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] din Codul contravenţional şi îi aplică făptuitorului o sancţiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 40 de ore.

Or, instanţa notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) şi (3) din Codul contravenţional, *sancţiunea contravenţională este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenţie, iar punctele de penalizare fiind aplicabile şi ca sancţiune complementară.*

Pe de altă parte, principiul legalităţii infracţiunilor şi a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenţie, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare şi pentru aplicarea

pedepsei, iar sarcina Curţii este aceea de a se asigura că, la *momentul în care acuzatul a săvârşit fapta* pentru care a fost trimis în judecată şi *condamnat,* exista o dispoziţie legală care pedepsea fapta şi că *pedeapsa aplicată nu depăşeşte limitele stabilite de dispoziţia respectivă [Coeme şi alţii împotriva Belgiei,* par. 145; *Del Rîo Prada împotriva Spaniei* (MC), par. 80].

De asemenea, conform art. 37 alin. (4) din Codul contravenţional, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 37 alin. (5) din Codul contravenţional, contravenientului sancţionat cu muncă neremunerată în folosul comunităţii i se ia în scris un angajament prin care se obligă să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul şi potrivit alin. (6) al ultimului articol, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta, nu se atestă alte motive de sănătate, care ar face imposibilă executarea, dar totodată consideră că în privinţa lui Serghei Tulbure poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate şi în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta.

23. În conformitate cu prevederile art.383 alin. (1) Cod contravenţional, cheltuielile de administrare şi de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravenţional *se suportă de contravenient,* dacă a fost aplicată o sancţiune contravenţională, în modul stabilit de legislaţie. *Plata cheltuielilor judiciare se efectuează în conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală.*

Conform prevederilor art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit alin. (3) a aceleiaşi norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

24. În conformitate cu prevederile art.37,374,394-395,452-458,460 şi 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se recunoaşte Tulbure Serghei vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 78^1 din Codul contravenţional şi i se stabileşte pedeapsa sub formă de 40 (patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Conform art. 37 alin. (5) Cod contravenţional se obligă contravenientul Tulbure Serghei să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Se aduce la cunoştinţa contravenientului, că în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Telenești.

Președinte de ședință judecător Gheorghe POPA